

A budapesti Piros Iskola a Comenius programban

A lengyelországi út

A **Barátság** folyóirat februári számában beszámoltunk az Európai Bizottság által támogatott Comenius programban való részvételünkről. Azóta örömmel jelentkeztünk, hogy a nyertes pályázók között tudhatjuk magunkat, most pedig már a program megvalósításának első lépéséről, a lengyelországi utunkról számolhatunk be.

Az utazásnak az volt a célja, hogy az öt nyertes európai iskola tanár- és diákképviselői egyeztessék az idei és a jövő évre tervezett feladataikat. Az olasz, német, lengyel gimnáziumok és szakközépiskolák között a Piros Iskola volt az egyetlen általános iskola. Munkanyelvként a németet, az angolt és a franciát használtuk. Büszkék vagyunk rá, hogy végzős diákjaink nyelvi szintje a középiskolák között is megállja a helyét.

A találkozónak egy Lengyelország déli részén, az ukrán határtól nem messzire fekvő kisváros, *Rzeszów* adott otthont. Repülőutunk során – a hosszú átszállási idő miatt – lehetőségünk nyílt *Varsó* megtekintésére is. Lengyel barátaink nagy szeretettel fogadták az egymás után repülővel és vonattal érkező vendégeiket, akik már jó barátként üdvözölték egymást, hiszen a tavaly lezajlott olaszországi előkészítő látogatáson már meg-

ismerkedtek egymással. A város központjában lévő kis szállodába élet költözött. A különféle nyelveken beszélő pedagógusok jökedve betöltötte a folyosókat és a szobákat.

A munka a lengyel katolikus gimnáziumban kezdődött. Az igazgatónő a vendégek köszöntése után egy csodálatos franciaórát mutatott be nekünk. Láttunk más bemutató órákat is, köztük egy nagyszerű földrajzórát, amely közvetlenül a programunkhoz kapcsolódott. A gyerekek és a vendégtanárok csoportokban versenyeztek az európai ismeretekből, elsősorban a résztvevő országok földrajzából. Meghatottan álltunk fel, amikor a gyerekek a magyar himnuszt próbálták felismerni, és mosolyra fakadtunk, amikor a tanáruk által előadott magyar mondatok alapján kellett rájönniük, hogy a mi nyelvünkről van szó. Az eltérő országgyűlési választási rendszerek felismerése a lengyelül hallott ismertetőik alapján, nekünk sem ment könnyen.

A bemutató órák szünetében az iskola diákképviselői vezettek körbe az épületen. Mindenki kíváncsian méregette, hasonlított a tanulókat és a tanítás körülményeit a saját iskolájában megismertekhez. Később az iskola egy nyugodtabb részén kijelölt helyiségben kezdtük meg az érdemi munkát. A már-már összeszokottnak mondható kis csapat hamar egyetértésre jutott. Felosztottuk a feladatokat, s részletesen megbeszéltük a teendőket.

A munka mellett jutott idő kirándulásra is. Megismerkedhettünk *Krakókó* festői szép városával is. A hét hamar elrepült. A közös munka, az együtt eltöltött vacsorák, a hosszú beszélgetések öröme sokáig erőt fog adni a további munka folytatásához. Tanulók és tanárok együtt várják a következő találkozót: 2005 májusát. Az új élményeket és izgalmakat, amelyeket a dél-olaszországi *San Marco in Lamis* tartogat a számunkra.

Bors Istvánné
a német tagozat vezetője